Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 317

id ē eradicati. flumine. i. ꝑ flumē. ⁊ vnda mixta. i. ꝯfluēs. implicet. i. implicabit fortuitos mōs. q2 vnda faciet ꝯcurrere fortuitu naues ⁊ trūcos q̊s tn̄ vagos casus. i. casuales euētus. regit ipa decliuia terre. i. depssio terre dās viam fluuio. ⁊ deflu⁹ ordo' lapsi gurgitis. i. currētis aque regit illos vagos cursus ⁊ ita ē de euētu casuali respectu ꝓuidētie. vn̄ dicit. Fors. i. casus vel fortuna q̄ videt̄ fluitare ꝑmissis habenis. i. sine regimie. illa patit̄ frenos. i. regimia. ⁊ meat. i. trāsit. ipa lege. i. ꝑ ipām legē diuie ꝓuidētie ¶ Nota q̄ scribit̄ in genesi. Tigris ⁊ eufrates sunt flumina q̊ꝝ ort⁹ ē in ꝑadiso. Sȝ Hiero. auctoritate Salustij dicit. q̄ ort⁹ Tigris ⁊ eufrates demōstrat̄ in armenia id ē in ꝑthia. cui vr̄ boeti⁹ ꝯsentire. beatus aūt aug⁹. sup genesim ad lr̄am istaȝ ꝯrietatē ꝯcordat dicēs. Illud ꝯtingit i istis flumib⁊ q̄d i aliis expimur. s. q̄ alíquñ absorbent̄ a terra ⁊ iteꝝ oriūt̄. ⁊ q2 h̄ sepe pōt ꝯtigere. iō de ortu ipoꝝ fluuiorū diuersa pn̄t dici.

Prosa secunda libri quinti

Animaduerto inq̄. idq̄ vti tu dicis ita esse ꝯsentio. Sȝ in hac herentium sibi serie causarum: est ne vlla nostri arbitrij libertas: an ipsos quoqȝ humanorum motus animorum fatalis cathena cōstringit. P. Est inquit. Neq̄ enim fuerit vlla rationalis natura: quin eidem libertas assit arbitrij. Naȝ quod ratione vti naturaliter potest. id habet iudicium quo quidq̄ discernat. Per se igitur fugienda optādaue dinoscit. Q̄d vo q̊s optādū eē iudicat petit

quñ eñ moyses d̄r i Gen̄. q̄ oriant̄ i ꝑadiso pōt itelligi de ꝑma origie eoꝝ. sȝ q̄d d̄r ab alijs q̄alias oriant̄ pōt intelligi de ortu eoꝝ scd̄ario. ¶ Notandū q̄ parthia ē regio quedā q̄ alio noie d̄r achemenia vn̄ dicūtur hoies parthi q̊ vincūt hostes suos fugiēdo. sagittas a tergo mittēdo. ⁊ sic amor vincēdus est fugiēdo. Vn̄ poeta dixit. Qua spie martis cedit victoria ꝑthis Cipris ea parte sibi q̄ȝ vincit̄ arte. Cipris. i. venus que colebratur in cipro. Et pauꝑ Heinricus. Proscribas igit̄ gladijs ⁊ fustibus ipsum. supple amorē. Et fugiendo fuga quem fuga sola fugat.

¶ Prosa scd̄a libri quinti.

Animaduerto inq̄ ¶ Hic incipit ꝓsa scd̄a hui⁹ q̄nti. in q̄ incipit determinare de ꝯueniētia liberi arbitrij ad ꝓuidentiam diuinā. ⁊ primo querit an liberū arbitrium possit stare cum prouidentia diuina ⁊ philosophia ꝓbat diuinū arbitriū eē. scd̄o oñdit q̄ño diuersificat̄ i diuersis. ⁊ t̄tio oñdit act⁹ liberi arbitrij cadere sub ꝓuidentia diuina. scd̄a ibi. Sȝ hāc. tertia

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0327
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG